

[Justitsministeren.]

relse, selv om den falder negativ ud, Kravet om Ro om Sagen vil kunne gøres gældende med særlig Styrke.

Endelig indeholder Lovforslagets fjerde Afsnit Regler om Lovens Ikrafttræden og om Forholdet til ældre Ret. Der kunde herved være Spørgsmaal om, hvor gamle Sager man kan forelægge for Appelretten. Jeg har ikke ment i Lovforslaget at kunne fastsætte nogen Grænse, men jeg er klar over, at dette Spørgsmaal vil blive rejst, og jeg er meget villig til at drøfte det med Udvalget.

Foranledningen til dette Lovforslag er i øvrigt mine personlige Erfaringer fra de Aar, jeg har været Justitsminister. Disse taler absolut for en saadan Appelret. Paa den anden Side var jeg fuldstændig klar over, at Juristerne som Stand vilde være imod denne. Jeg bad kun Præsidenten for Højesteret, der er Formand for Retsplejeudvalget, om man ikke vilde besørge Nedsablingen af Forslaget saa hurtigt, som det var muligt, og det har ogsaa kun taget Udvalget 5 Uger. Som man nærmere vil kunne se, er Retsplejeudvalgets Synspunkter aftrykt som Bilag til Lovforslaget og ledsaget af Justitsministeriets Modbemærkninger, af hvilke det tillige fremgaar, i hvilken Udstrækning vi har ændret det oprindelige Udkast under Hensyn til Retsplejeudvalgets praktiske Ændringsforslag.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til hurtig og velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Det næste Forslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, er *Forslag til Lov om sindssyge Personers Hospitalsophold*. Som ærede Medlemmer vil erindre, er det et Spørgsmaal, der før har været fremme for Folketinget. I Juni 1927 afgav Familieretskommissionen en Betænkning, der indeholdt et Udkast til Lov om sindssyge og aandsvage Personers Hospitalsophold. En hel Række Læger havde givet det udarbejdede Udkast deres Tilslutning, derimod havde Sundhedsstyrelsen ved sin daværende Formand, Dr. Tryde, taget Afstand paa flere Punkter. Efter Afgivelsen af Betænkningen blev der indhentet Udtalelser fra en lang Række Myndigheder, der i al Almindelighed tiltraadte Forslaget, dog at tre af Overlægerne ved Statens Sindssygehospitale havde enkelte mindre Indvendinger. Indenrigsministeriet, Sundhedsstyrelsen og Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitale var derimod uenige med Flertallet.

Familieretskommissionens Udkast blev af Justitsminister Zahle fremsat her i Fol-

ketinget i 1930, dog med enkelte Ændringer, men Udvalget naaede ikke til noget Resultat, og siden har Forslaget ikke været fremme paa Rigsdagen.

Derimod er der sket noget med Hensyn til aandsvage Personers Hospitalsophold. Der blev af mig som Socialminister gennemført udtømmende Regler i 1934. Det, vi mangler, er altsaa, for saa vidt angaar sindssyge Personers Hospitalsophold, bortset fra Straffelovens og Forsorgslovens specielle Bestemmelser, almindelige Regler. Vi har i saa Henseende kun nogle gamle Bestemmelser, nemlig i Danske Lov og et Reskript af 1793, samt visse administrative Bestemmelser, og de angaar kun Tvangsindlæggelse af farlige sindssyge. Da Justitsministeriet maa anse det for i høj Grad ønskeligt, at man ogsaa paa dette Omraade, altsaa med Hensyn til de ikke farlige sindssyge, opnaar forsvarlige Lovregler, har man udarbejdet dette Forslag, der i det store og hele svarer til Forslaget fra 1930. Der er dog paa flere Punkter taget Hensyn ikke alene til Indenrigsministeriets og Sundhedsstyrelsens Indvendinger, men ogsaa til de Indvendinger, der er fremkommet her under Forhandlingerne i det høje Folketing, og for øvrigt ogsaa til senere Indlæg og Diskussioner.

Der sidder jo i Øjeblikket under Indenrigsministeriet et Udvalg, der bl. a. har til Opgave at undersøge, om det ikke vil være rigtigt at søge Sindssygeforsorgen udvidet, saaledes at ikke blot de egentlige sindssyge, men ogsaa en større Kreds af Personer med psykiske Lidelser kan blive behandlet paa Sindssygehospitale eller eventuelt paa særlige Institutioner. Saa fremt dette Udvalgs Overvejelser resulterer i en saadan Udvidelse af Sindssygeforsorgen, hvorved der skabes Mulighed for, at ikke egentlig sindssyge, men sindslidende Personer kan modtages paa et Sindssygehospital, saa vil dette dog ikke medføre, at disse Personer falder ind under dette Lovforslag, der alene angaar egentlige sindssyge og Behandling af egentlige Sindssygdomme paa Sindssygehospitale.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til de enkelte Paragraffer i Anledning af den tidligere Forhandling her.

I 1930 blev det anført, at det ikke klart fremgik af Familieretskommissionens Udkast og af Regeringens Forslag, om det kun skulde være berettiget at foretage Tvangstilbageholdelse af sindssyge Personer paa autoriserede Klinikker. Det er nu udtrykkeligt udtalt i § 1, at Tvangsindlæggelse og Tvangstilbageholdelse kun maa